U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **TEMPLUM-společenské hry s.r.o.**, se sídlem Radlická 49, Praha 5, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 91/5, Jihlava (dříve Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro hlavní město Prahu se sídlem Legerova 49, Praha 2), proti rozhodnutí Státní energetická inspekce, územního inspektorátu pro hlavní město Prahu ze dne 20. 8. 2010, sp. zn. 367.010.101/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2011, č. j. 9 A 215/2010 - 153,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského soudu ze dne 29. 3. 2011, č. j. 9 A 215/2010 - 110, nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro toto řízení. Současně městský soud rozhodl, že v řízení bude na straně žalovaného pokračováno se správním orgánem, jímž je Energetický regulační úřad.

V kasační stížnosti a jejím doplnění ze dne 30. 9. 2011 stěžovatel uvedl toliko, že usnesení městského soudu shledává závadným, kasační stížnost podává ze zákonných důvodů a předpokladů dle § 102 odst. 1 písm. a) až e) [*pozn. soudu – zřejmě jde o § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní*] a že jeho stanoviska a zdůvodnění ve věci samé navazují na úkony a zdůvodnění předchozí, na žalobu a další dodatky.

Nejvyšší správní soud dospěl po prvotním seznámení s předmětnou kasační stížností k závěru, že neobsahuje dostatečně určitá a jednoznačná tvrzení, z jakých důvodů

stěžovatel usnesení městského soudu napadá. Stěžovatele proto usnesením ze dne 3. 1. 2012, č. j. 1 As 147/2011 – 178, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek městského soudu. Současně stěžovatele poučil o možných důsledcích v případě nedoplnění kasační stížnosti v soudem stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 1. 2012.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě vady kasační stížnosti neodstranil.

Na shora citované usnesení reagoval vyjádřením podaným až po uplynutí dané měsíční lhůty (dne 17. 1. 2012). V prvé řadě je nutno zdůraznit, že soud k tomuto doplnění nemohl pro jeho opožděnost přihlížet. I kdyby však toto podání stěžovatel učinil včas, musel by Nejvyšší správní soud postupovat obdobně. Ani v tomto doplnění kasační stížnosti totiž stěžovatel neuvedl žádné konkrétní právní či skutkové důvody, pro které napadá usnesení městského soudu. Stěžovatelovy námitky zůstaly v rovině velice obecných tvrzení (*soud si neověřil a nepřezkoumal to, co byl povinen*, *namísto toho pouze předjímal to, co byl povinen přezkoumávat*, *dospěl pak ke zcela scestným závěrům a tezím a vydal rozhodnutí vadné a nezákonné*, citace jednotlivých ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nekonkrétní odkazy na předchozí podání stěžovatele), na jejichž základě není možno dotčené usnesení městského soudu přezkoumat.

Stěžovatel v témže přípise také požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k povaze nyní projednávané kasační stížnosti (směřující proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce) Nejvyšší správní soud za účelem prevence řetězení řešeného problému netrval na zastoupení stěžovatele advokátem, ani na úhradě soudního poplatku za podanou kasační stížnost. Zastoupení advokátem v nynějším řízení tedy není nutné a Nejvyšší správní soud proto o stěžovatelově žádosti nerozhodoval.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud doplňuje, že stěžovatel podáním ze dne 29. 12. 2011 doručeným zdejšímu soudu emailovou zprávou bez elektronického podpisu dne 9. 1. 2012 reagoval na zaslanou informaci o probíhajícím řízení, poučení o možnosti podat námitku podjatosti a na vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti s tím, že tyto písemnosti hodlá prostudovat a dále na ně reagovat. Stěžovatel uvedené podání nedoplnil předložením jeho originálu (případně písemným podáním shodného znění) ve třídenní lhůtě stanovené v § 42 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně na základě § 64 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto k tomuto podání nemohl přihlížet.

Stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu